

Egykor a sóbányások fohászokdtak védőszentjeikhez a föld alatt – ma a turisták

szülővárosát, megemlítették, hogy gyermekkorában gyakran ment ki a piacra krémet enni. Nosza, a lengyelek másnapra a krémesük nevét megtoldották a pápai jelzővel.

Egyházi emlékek után kutatva utazzunk tovább Wieliczka-ra, a világörökség részét képező sóbányába. Az egyházi emlékek említése nem tévedés, ugyanis a ma már ipari műem-

harc legendás lengyel tábornoka. A városi múzeum mellett érdemes megcsodálnunk az egyházi falfaragványok páratlanul gazdag gyűjteményét is, amelyek legrégibbi darabjai a középkorból valók. A kegytárgyak azokból a templomokból valók, amelyekben az átépítés során újabbra cserélték a szobrokat, oltárokat.

S ha a városba érkezünk, természetesen tisztelünk tesszük a hős tábornok előtt is.

Földi maradványait azonban ne a temetőben keressük, a katolikus egyház ugyanis nem engedélyezte, hogy a szabásharc leverését követően muszlim hitre tért Bem József szentelt földben nyugodjék. A ma Szirához tartozó Aleppóban 1850-ben elhunyt hadvezetőt végül fényes ünnepségek keretében 1929-ben szállították Tarnóba, ahol egy parkban lévő tóban találtak neki nyughelyet – no, nem a vízben, hanem a föld alatt, oszlopokon álló szarkofágban, a temető szintjével egyező magasságban.

Vegyük az irányt Zakopane felé! Ha vasárnap érkezünk a téli sportjairól és pompás túrázóhelyeiről elhíresült határ menti városba, megcsodálhatjuk a tömött sorokban templom-

II. János Pál Wadowice szülőtte, természetes az óriási pápakultusz

Mindent máig nem felejtették el. Mint ahogy azért is hálásak, hogy a II. világháború alatt az akkor közös lengyel–magyar határon átkelve százezer lengyel fogadtunk be. Azt tartották, amíg a határon nem állnak kézen fogva a német katonák, addig nem tudják megakadályozni, hogy a túoldalra segítsek a menekülőket. Ugyancsak zakopaniek voltak azok a hírvivők is, akik a fontos információikkal gyalog tették meg az utat Budapestre és vissza a háború idején – akár több tucatszor is –, hogy aztán az értesülések a londoni emigráns kormányuk munkáját segítse.

S ha fátemplomokkal kezdtük úti beszámolókat, fejezzük is be ezzel, mégpedig a góral stílus egyik gyöngyszemével, amely Zakopane

határában található. Az építmény fiatalnak számít, alig több mint százéves, ötlete a híres diszlettervező, Stanisław Witkiewicz fejéből pattant ki. Faragványai, kiszögellései által különösen bensőségesse varázsolta kápolnát szemlélve azonnal otthon érzi magát az utazó.

Utunk itt véget ér. Am alig lépünk át az országhatárt dél felé, azonnal visszavágyunk Lengyelországba. Mert itt jó magyarnak lenni.

Hardi Péter

Úti beszámolónk elkészítését a Kislengyelországi Vajdasági Önkormányzat és a Lengyel Nemzeti Idegenforgalmi Képviselet meghívására tette lehetővé. Köszönet érte.

Hirdetés

